

[Ole Vig Jensen]

Tværtimod tror jeg, vi skal give udtryk for, at vi har tillid til, at den indsats, der nu øves fra de pågældendes side, vil betyde, at vi får det antal praktikpladser frem, som der er behov for, men jeg er i øvrigt enig med fru Ebba Strange, når hun siger, at det var jo det, der var indbygget som målet i vores beslutningsforslag om ungdomsuddannelserne, at der skal være plads til alle unge, måske ikke det første år, hvor ungdomsuddannelserne skal virke efter beslutningsforslaget, men gerne meget hurtigt.

Nørgaard Sørensen (S):

Problemet med at fremskaffe tilstrækkeligt mange praktikpladser til EFG-eleverne er måske nok den alvorligste flaskehals i det danske uddannelsessystem i dag, og derfor synes jeg, det er udmærket, at SF har stillet denne forespørgsel. Det er derfor også af meget stor betydning, at samarbejdet mellem arbejdsmarkedets parter om EFG er fortsat med en aftale om fremskaffelse af praktikpladser, og jeg vil godt sige, at baggrunden for et sådant tiltag jo tydeligt kan aflæses i en rapport fra december 1980 fra sektorrådet for de fortsatte skoleuddannelser. Det er en rapport, der blot er kaldt »Praktik«.

Ifølge denne rapport var der kun praktikpladser til ca. to tredjedele af de unge, der havde fuldført basisåret enten på handelsskole eller på teknisk skole, og i samme sammenhæng konstateres det, at det er de unge kvinder, der har de største vanskeligheder med at finde praktikpladser. Ud over at konstatere disse næsten trivielle, men meget alvorlige vrangsider påpeger sektorrådet, at der lokalt er kommet et godt og frugtbart samarbejde i gang mellem erhvervsskolerne, arbejdsmarkedets parter og arbejdsformidlingen, og dette har givet et betydeligt antal praktikpladser.

Nu tror jeg ikke, at problemerne udelukkende ligger i uddannelsessystemet selv, det ligger måske også i erhvervens struktur. Det er derfor, som sektorrådet sammesteds i denne rapport også gør opmærksom på, nok vanskeligt at påvirke udbuddet af praktikpladser positivt, medmindre man har arbejdsmarkedets parter med. Om folketinget skal komme med selvstændige initiativer i denne retning er altså fortsat et åbent spørgsmål. Det ville være naturligt at overlade den

ne side af sagen til arbejdsmarkedets hovedorganisationer.

Det kan da også glædeligvis konstateres, at disse organisationer, som bebudet af arbejdsministeren i folketinget den 4. februar i hans redegørelse, gik i realitetsforhandlinger om frembringelse af de nødvendige lære- og praktikpladser, og der er nu, som ridset op af undervisningsministeren, to aftaler. For det første er der kommet en aftale i stand mellem regeringen og amterne og kommunerne, hvis hovedpunkt er at sikre alle kvalificerede unge den praktiske del af EFG-forløbet, og der skal derfor fremskaffes alt i alt 6.400 lære- og praktikpladser i den offentlige sektor i 1981, heraf er altså ca. 4.000 nye. I sin helhed bygger denne aftale om flere praktikpladser i det offentlige på de erfaringer, man har gjort lokalt gennem et snævert samarbejde mellem skole, erhvervsskole, erhvervsliv, fagbevægelse og arbejdsformidling.

Den anden aftale, der nu er formuleret for den private sektors vedkommende, skal forhåbentlig udmøntes i 7.000 ekstra pladser. Reglerne for godkendelse af uddannelsessteder skal blødes op, og der er ligeledes i aftalen indføjet en bestemmelse om, at EFG-uddannelsens praktiske del kan finde sted på flere uddannelsessteder.

I socialdemokratiet finder vi det væsentligt at understrege, at arbejdsmarkedets parter har en særlig forpligtelse, i og med at de har en afgørende indflydelse på EFG-uddannelsens struktur og indhold fremover, bl.a. gennem deres repræsentation i de faglige udvalg. Dette gælder ikke mindst arbejdsgiversiden, hvis positive holdning til en løsning af problemerne er afgørende for, om pladserne bliver fremskaffet på det, man kan kalde frivillig basis. Og pladserne skal efter vores mening fremskaffes, ellers er uddannelsen ikke af den store værdi for de unge, der må nøjes med basisåret.

Der er imidlertid mange erhvervsfolk, tror jeg, der står tøvende over for specielt EFG. Jeg tror, en del simpelt hen ikke har den fornødne information om EFG-systemet til, at de tør binde an med at oprette praktikpladser, eller også lider man flere steder i erhvervslivet af vrangforestillinger, som jeg tror man kan sige er blevet fremelsket af flere partier her i tinget, og som ikke har haft en gavnlig indflydelse på praktikpladssituationen. Det er vrangforestillinger om, at EFG